

Sygn. akt II AKa 349/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA – Małgorzata Janicz

Sędziowie: SA – Zbigniew Kapiński (spr.)

SA – Anna Zdziarska

Protokolant: – sekr. sąd. Olaf Artymiuk

przy udziale Prokuratora Marka Deczkowskiego i oskarżycielki posiłkowej B. B.

po rozpoznaniu w dniach 6 grudnia 2019 r. i 14 stycznia 2020 r.

sprawy

1) J. S., syna S. i U. z d. S., urodzonego (...) w W.;

2) T. M., syna B. i M. z d. A., urodzonego (...) w Ż.;

oskarżonych z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców obu oskarżonych oraz pełnomocnika oskarżycieli posiłkowej

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 25 października 2017 r., sygn. akt VIII K 2/17

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. orzeczoną wobec oskarżonego J. S. w pkt I wyroku karę pozbawienia wolności podwyższa do 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. w zakresie pkt V wyroku zasądza od każdego z oskarżonych na rzecz oskarżycielki posiłkowej B. B. kwoty po 8280 zł (osiem tysięcy dwieście osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztu zastępstwa procesowego związanych z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru;

I. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza na rzecz Skarbu Państwa od J. S. 400 zł (czteryście złotych) tytułem opłaty za obie instancje, zaś od T. M. 400 zł (czteryście złotych) tytułem opłaty za II instancję oraz obciąża obu oskarżonych wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym w częściach na nich przypadających;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat A. K. – Kancelaria Adwokacka w W. – kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) powiększoną o 23% VAT za obronę z urzędu oskarżonego T. M. wykonywaną w postępowaniu odwoławczym przed Sądem Apelacyjnym.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 349/18
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	3	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Sąd Okręgowy w Warszawie, wyrok z dnia 25 października 2017 r. sygn. akt VIII K 2/17

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<i>1.3.2. Podniesione zarzuty</i>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Apelacja obrońcy oskarżonego J. S.		
Lp.	Zarzut	
	- błędu w ustaleniach faktycznych	# zasadny
	- obrazy art. 7 k.p.k.	# częściowo zasadny
	- rażącej niewspółmierności kary	# niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Całkowicie chybione i bezpodstawne są zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę		

zaskarżonego wyroku zawarte w pkt 1 i 2 przedmiotowej apelacji.

Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd Okręgowy w sposób prawidłowy ustalił, że oskarżony J. S. wprowadzał pokrzywdzonego A. B. (1) w błąd do posiadanych możliwości pozyskania finansowania i zamiaru wywiązania się z zawartych umów i w ten sposób doprowadził A. B. (2) do zawarcia z (...) spółka z o.o. umów, których przedmiotem było pozyskanie środków inwestycyjnych na realizację projektu budowy w N. aquaparku. Całkowicie trafne i mające oparcie w materiale dowodowym niniejszej sprawy jest również ustalenie Sądu meriti, że J. S. był osobiście zobowiązany do realizacji umów zawartych przez pokrzywdzonego A. B. (1) ze spółką (...) sp. z o.o. w dniach 14 listopada 2002 r. oraz 4 grudnia 2002 r.

Powyższe ustalenia faktyczne, które mają zasadnicze znaczenie dla kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonego J. S. są całkowicie trafne i prawidłowe i mają pełne oparcie w materiale dowodowym zgromadzonym w przedmiotowej sprawie wskazanym przez Sąd Okręgowy na str. 8 i 9 uzasadnienia wyroku.

Nie zasługują również na uwzględnienie jako chybione i bezpodstawne zarzuty obrazy art. 7 k.p.k. zawarte w pkt 3, 4, 5, 6 i 7 omawianej apelacji. Wbrew twierdzeniu skarżącego Sąd meriti nie przekroczył zasad swobodnej oceny dowodów i nie wyprowadził błędnych i nieuzasadnionych treści wypowiedzi świadków: J. G., W. B., A. B. (1), S. R. wniosków dotyczących roli i udziału oskarżonego J. S. w procesie negocjacji.

Z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku wynika bowiem, że Sąd Okręgowy dokonał wszechstronnej i wnikliwej analizy zarówno wyjaśnień składanych przez obu oskarżonych jak również zeznań świadków w tym tych wynikających przez autora przedmiotowej apelacji i oceniając depozycje składane przez oskarżonych oraz świadków na poszczególnych etapach postępowania wysnuł z nich prawidłowe i logiczne wnioski. Przedmiotem analizy i oceny ze strony Sądu meriti były również zauważone rozbieżności w zeznaniach świadków i dotyczy to chociażby zeznań A. B. (1) jak również zauważone zostały rozbieżności pomiędzy zeznaniami A. B. (1) i S. R..

Zdaniem Sądu odwoławczego dokonana przez Sąd I instancji na str. 17 – 31 bardzo wnikliwa i wszechstronna analiza wyjaśnień oskarżonych oraz przesłuchanych w sprawie świadków w żaden sposób nie nosi cech dowolności, nie zawiera błędów natury faktycznej i logicznej oraz w pełni respektuje zasady wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego i dlatego też zasługuje na pełną akceptację ze strony Sądu odwoławczego. Powyższa konstatacja odnosi się również do kwestii wniosków jakie zostały wysnute przez Sąd meriti z oceny przedmiotowych dowodów odnośnie roli i udziału J. S. w negocjacjach poprzedzających zawarcie umów. Wywody skarżącego zawarte w treści omawianych zarzutów oraz w uzasadnieniu apelacji zdaniem Sądu Apelacyjnego mają charakter wyłącznie polemiczny. Autor omawianego środka zaskarżenia

nie wskazał bowiem żadnych merytorycznych i przekonujących argumentów świadczących o dowolnej a nie swobodnej ocenie zgromadzonych w sprawie dowodów a w szczególności tych wskazanych w petitum analizowanej apelacji.

Nie zasługuje na uwzględnienie również zarzut podniesiony w pkt 8 i dotyczący rażącej niewspółmierności kary orzeczonej wobec oskarżonego J. S. zwłaszcza w sytuacji gdy Sąd odwoławczy uwzględniając częściowo zarzut określony w art. 438 pkt 4 k.p.k. i podniesiony w apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego orzeczonej wobec tego oskarżonego karę 2 lata i 6 miesięcy podwyższył do 3 lat i 6 miesięcy. Należy wskazać jedynie, że przedmiotowy zarzut w żaden sposób nie został umotywowany przez autora apelacji w jej pisemnym uzasadnieniu, co zwalnia Sąd odwoławczy z szerszego omówienia przedmiotowego zarzutu, w którego treści wskazano jedynie, że skarżący dopatruje się rażącej niewspółmierności kary czyli jej surowości w nienależytym uwzględnieniu stopnia winy oraz okoliczności związanych z popełnionym czynem. Należyte uwzględnienie zarówno powyższych okoliczności oraz pozostałych dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 53 k.k. i nadaniu im właściwego znaczenia skutkowało orzeczeniem wobec oskarżonego J. S. kary pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy.

Wniosek

o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanego mu czynu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek bezpodstawny w sytuacji gdy zebrane w sprawie dowody wymienione przez Sąd meriti w sposób jednoznaczny wskazują na sprawstwo oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu.		
Apelacja obrońcy oskarżonego T. M.		
Zarzut		
- obrazy art. 7 k.p.k. - błędu w ustaleniach faktycznych	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Podstawiony przez obrońcę oskarżonego zarzut dotyczący oceny dowodów jest chybiony i bezpodstawny. W odniesieniu do T. M. został on także formalnie wadliwie zredagowany bowiem nie wskazano w czym konkretnie przejawia się dowolność oceny tego dowodu. Kwestia świadomości działania oskarżonego jest zaś elementem ustaleń faktycznych a nie przejawem obrazy dowolnej oceny wyjaśnień oskarżonego T. M..		

Nie wskazano również, że dokonana przez Sąd meriti ocena wyjaśnień współoskarżonych J. S. nosi cechę dowolności w rozumieniu art. 7 k.p.k. Jedyne argumenty autora apelacji to stwierdzenie, że są one sprzeczne z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym, co nie znajduje odzwierciedlenia w treści materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie. Skarżący nie wykazał zaś, że dokonana przez Sąd I instancji ocena dowodów zawiera błędy natury faktycznej, logicznej, nie respektuje zasad wiedzy logiki i doświadczenia życiowego. Omawiany zarzut ma zatem charakter wyłącznie polemiczny a nie merytoryczny i z tego względu nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew twierdzeniom autora przedmiotowej apelacji dokonane przez Sąd Okręgowy ustalenia faktyczne są trafne i prawidłowe i mają pełne oparcie w materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie. Twierdzenie skarżącego, że materiał zgromadzony w sprawie nie daje podstaw do uznania, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu jest całkowicie bezpodstawne i w żaden sposób nie odzwierciedla dowodów zebranych w sprawie. Zasadnie zatem Sąd meriti ustalił sprawstwo oskarżonego T. M. w zakresie przypisanego mu czynu.

wniosek

o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego, względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięzłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Wnioski bezpodstawne w sytuacji gdy wskazane przez Sąd meriti dowody świadczą o sprawstwie oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu. Ponadto brak podstaw określonych w art. 437 § 2 k.p.k.		
Apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego		
zarzut		
<ul style="list-style-type: none"> - rażącej niewspółmierności kary - błędu w ustaleniach faktycznych, - obrazy art. 627 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k., - obrazy art. 627 k.p.k. w zw. z § 2 pkt 1 – 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 września 2002 r. 	<ul style="list-style-type: none"> # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny 	
Zwięzłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Przedmiotowa apelacja okazała się częściowo zasadna w zakresie zarzutu rażącej niewspółmierności kary rzeczowej wobec oskarżonego J. S. oraz w zakresie solidarnego zasądzenia od J. S. i T. M. jednej kwoty tytułem zwrotu wydatków poniesionych z tytułu ustanowionego w sprawie pełnomocnika z wyboru. W pozostałym zakresie zawarte w przedmiotowym środku zaskarżenia		

zarzuty oraz wnioski nie zasługują na uwzględnienie.

Sąd odwoławczy uznał za trafny i zasadny w części zarzut zawarty w pkt IIb dotyczący orzeczenia wobec oskarżonego J. S. rażąco niewspółmiernie łagodnej kary pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy. Skarżąca w omawianym zakresie zasadnie podniosła, że względy prewencji generalnej oraz indywidualnej rozpatrywane przez pryzmat całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej i które mają znaczenie dla omawianej kwestii, w tym w szczególności rozmiar ujemnych następstw czynu, powinny skutkować orzeczeniem kary w wyższym wymiarze. Sąd Apelacyjny nie podzielił jednak stanowiska skarżącej, że powinna to być kara 5 lat pozbawienia wolności gdyż uznał, że właściwą, uwzględniającą w sposób należyty wskazane okoliczności oraz dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k. będzie kara 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności czyli w takim wymiarze w jakim orzeczono ją wobec oskarżonego T. M.. Sąd Apelacyjny dokonując zmiany zaskarżonego wyroku w omawianym zakresie, nie zaakceptował jednocześnie stanowiska Sądu meriti zawartego na str. 37 uzasadnienia zaskarżonego wyroku odnośnie podstaw do zróżnicowania kar orzeczonych wobec obu oskarżonych. Uznać należy, że pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego w uzasadnieniu apelacji skutecznie zakwestionowała zasadność łagodniejszego potraktowania oskarżonego J. S. i zasadnie wskazała na rolę w przestępstwie oraz na fakt, że oskarżony ten mający doświadczenie

w biznesie, jako prezes spółki doskonale zdawał sobie sprawę, że nie ma żadnych możliwości uzyskania kredytu dla A. B. (1) i pomimo tego nie poczynił w tym kierunku żadnych działań. Zasadnie również podniesiono, że oskarżony J. S. nigdy nie próbował nawet w sposób rzeczywisty naprawiać szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu i jedynie ograniczał się do pustych deklaracji. Z tych też względów orzeczenie wobec tego oskarżonego kary pozbawienia wolności w niższym wymiarze niż w stosunku do T. M. nie było w sposób racjonalny i przekonujący uzasadnione i dlatego też Sąd odwoławczy dokonał korekty wyroku w omawianym zakresie.

Natomiast nie jest zasadny zarzut rażącej niewspółmierności kary w odniesieniu do drugiego z oskarżonych tj. T. M.. Orzeczona wobec niego kara 3 lata i 6 miesięcy jest bowiem adekwatna do stopnia winy, stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu i uwzględnia w sposób właściwy cele oraz dyrektywy kary określone w art. 53 k.k.

Sąd odwoławczy uznał również za zasadny w części zarzut zawarty w pkt II d dotyczący zasądzenia jednej kwoty tytułem wydatku ustanowionego w sprawie pełnomocnika z wyboru. W tym zakresie zmieniony został pkt V zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od każdego z oskarżonych na rzecz oskarżycielki posiłkowej kwoty po 8.280 zł, ale bez powiększenia tej kwoty o stawkę VAT.

Sąd Okręgowy zasądzając kwotę 8.280 zł powiększoną o stawkę VAT popełnił oczywisty błąd, gdyż

pokrzywdzona nie jest płatnikiem podatku VAT, a zatem zasądzona kwota nie mogła być powiększona o ten podatek. Sąd Apelacyjny uznał natomiast, że brak jest podstaw aby zasądzić na rzecz oskarżycielki posiłkowej z tego tytułu kwotę 31.800 zł. W ocenie Sądu zasądzona kwota odzwierciedla w sposób właściwy nakład pracy pełnomocników, ich zaangażowanie oraz stopień komplikowania sprawy i długotrwałość postępowania karnego.

Nie są zasadne pozostałe zarzuty i wnioski zawarte w przedmiotowej apelacji i dotyczy to w szczególności zarzutów błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia odnośnie wysokości szkody jaka została poniesiona przez pokrzywdzonego w wyniku przestępstwa. Zdaniem Sądu Apelacyjnego Sąd meriti zasadnie ustalił, że szkoda ta wynosi 800.000 zł, a nie jak twierdzi autorka apelacji 1.651.000 zł. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku na str. 38 zasadnie stwierdzono, że zebrany materiał dowodowy nie pozwala przyjąć, że oskarżeni swoim działaniem opisanym w akcie oskarżenia wyrządzili A. B. (1) szkodę majątkową w kwocie 1.651.000 zł. Trafne jest w tym zakresie stanowisko Sądu meriti, że zeznania pokrzywdzonego odnośnie przedmiotowej kwestii są lakoniczne i mało szczegółowe i nie pozwalają na ustalenie wysokości szkody we wskazanej w omawianej apelacji wysokości. Zdaniem Sądu odwoławczego nie ma żadnych przeszkód aby dochodzić w postępowaniu cywilnym pozostałej kwoty w ramach odpowiedzialności kontraktowej. W ramach określonych przez art. 46 § 1 k.k. można orzec jedynie

obowiązek naprawienia szkody ale tylko w wysokości wynikającej z popełnionego przestępstwa.		
wniosek		
<ul style="list-style-type: none"> - o zmianę wyroku poprzez podwyższenie wymiaru kar pozbawienia wolności, - o orzeczenie obowiązku naprawienia szkody w wysokości 1.654.400 zł, - zasądzenie kwoty 31.800 zł tytułem zwrotu wydatków ustanowionego pełnomocnika 	<ul style="list-style-type: none"> # zasadny # częściowo zasadny #niezasadny 	
Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Uwzględnienie w części argumentów skarżącego oraz roli oskarżonego J. S. spowodowało podwyższenie orzeczonej wobec niego kary. Wadliwy sposób określenia i ustalenia kosztów zastępstwa procesowego wymagał korekty w tym zakresie. W pozostałym zakresie wniosek jest bezpodstawny.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	

<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>1.</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
W odniesieniu do obu oskarżonych pkt I wyroku oprócz wymiaru kary orzeczonej wobec J. S. oraz rozstrzygnięcia zawarte w pkt II – IV oraz VI i VII	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
Rozstrzygnięcie Sądu I instancji w tym zakresie prawidłowe a zarzuty bezpodstawne	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>1.</u>	Przedmiot i zakres zmiany
pkt I odnośnie oskarżonego J. S. w zakresie wymiaru kary oraz pkt VI dotyczy zwrotu wydatków ustanowionego pełnomocnika z wyboru	
Zwiąże o powodach zmiany	
Uwzględnienie w części zarzutów podniesionych przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego.	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>	
<u>1.1.</u>	# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
<u>2.1.</u>	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III.	Zasądzono od obu oskarżonych naliczone koszty sądowe za postępowanie odwoławcze zgodnie z art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k.

7. PODPIS
Małgorzata Janicz Zbigniew Kapiński Anna Zdziarska

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego J. S.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	pkt I - VI		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. <u>Granice zaskarżenia</u>	
--	--

Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego T. M.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	pkt I - VI		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<i>1.4. Wnioski</i>		
#	uchylenie	# zmiana

<i>1.3. Granice zaskarżenia</i>	
Kolejny numer załącznika	3

Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	pkt I, II i V	
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej	

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana